

لازمه تحقق مفهوم
جمهوریت و
مردمی سازی
امور، تغییر نگاه در
سطح کلان است.
مسئولان باید به این
باور برسند که جز
با مردم و همراهی
آحاد جامعه،
نمی توان مسائل
کشور را حل و فصل
نمود.

مردم» در دولت های یازدهم و دوازدهم تجربه شد. برخلاف دولت آقای روحانی، دولت سیزدهم با شعار «دولت مردمی، ایران قوی»، مرام نامه حرکت خود را «توجه به جمهوریت»، در سال های آینده قرار داده است. در حقیقت، گرانیگاه قوی شدن ایران را تمرکز بر ظرفیت عظیم مردم قرار داده است و این یعنی انتخاب استراتژی درست و اصولی.

آیت الله رئیسی در بخشی از بیانیه حضور خود در انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ این گونه بیان نمودند: «با شناختی که از چالش ها، ظرفیت ها، استعدادها و سرمایه های این کشور کسب کرده ام، آمده ام تا با کمک همه مردم ایران، و در طلیعه گام دوم، «دولتی مردمی برای ایرانی قوی» تشکیل دهم، دولتی که ارکان و مسئولیت های اصلی آن بر دوش جوانان شجاع، تحول خواه، متخصص، پاک و ضد فساد خواهد بود که هر کجا به آن ها اعتماد شد، قدرت و افتخار برای ایران آفریده اند».

عملاً حکمرانی جمهوری اسلامی ایران، در شرایط جدید، با انبوهی از مشکلات و چالش ها دست به گریبان است و لاجرم باید به سمت واگذاری امور به مردم حرکت نماید و خلاء های مدیریتی موجود را از این طریق پر کند، تا اموری که دولت قادر به انجام آن نمی باشد را با استفاده از ظرفیت های نادیده و استفاده نشده مردمی به انجام رساند.

قدرت مردم در حل مسائل

لازمه تحقق مفهوم جمهوریت و مردمی سازی امور،
تغییر نگاه در سطح کلان است. مسئولان باید به
این باور برسند که جز با مردم و همراهی آحاد

جامعه، نمی توان مسائل کشور را حل و فصل نمود. مردم به مثابه بردارهای کوچکی هستند که هر کدام میکرو ارگانیزم قدرت را شکل می دهند و زمانی که در کنار هم و در یک راستا قرار بگیرند، تبدیل به «آبرُردار قدرت» می شوند؛ در حالی که برخی از دولتمردان تصور می کنند که قدرت در یک مجموعه متمرکز یا یک کُتل سیاسی قرار گرفته است. فکر می کنند قدرت باید در زدویندها و «بده بستان ها» و لابی های سیاسی در سطوح کلان حکمرانی شکل بگیرد. عناوینی چون «اجماع ملی» که توسط سیاسیون مطرح می شود، یکی از همان اصطلاحاتی است که گاه زدویندهای سیاسی را در ذهن تداعی می کند؛ چرا که شماری از آنان با طرح این اصطلاح، نه به دنبال اجماع مردمی هستند و نه نگاهی به مردم دارند بلکه به دنبال ایجاد اجماع در میان لایه های قدرت هستند. در صورتی که تجربه انقلاب اسلامی و رهبران انقلاب، نشان داده است که راز قدرتمند شدن کشور، توجه خاص و ویژه به قدرت نهفته در لایه های مختلف مردم، به مثابه ریزُردارهای کنش اجتماعی است.

این نوع نگاه در بیانات رهبر انقلاب اسلامی به طور مکرر، بیان شده است. لذا لازمه تحقق ایران قوی، در گام نخست، تغییر نگاه از «حکمرانی دولتی» به «حکمرانی مردمی» است. در این راستا، اگر دولت سیزدهم بخواهد این نوع نگاه را تا پایین ترین سطح حکمرانی خود نفوذ دهد، باید از همه وزرا و مسئولان، رویکرد مردمی سازی